

Mál nr. 281/2014
M
og V v/ slysatryggingar ökumanns bifreiðarinnar X.

Líkamstjón ökumanns bifreiðar 17. mars 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 8. september 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 26. september 2014.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að eiginmaður M var ökumaður vörubifreiðarinnar X sem lagt var við byggingarstað í Reykjavík. Samkvæmt frumskýrslu lögreglu var hún kvödd á staðinn vegna þess að ökumaður hafi fundist meðvitundarlaus við bifreiðina. Tveir menn voru á staðnum við vinnu þegar lögregla kom að, hvorugur þeirra sá hvað gerðist en þeir sögðust hafa heyrt dynk og álstiga falla. Tveir gangandi vegfarendur kváðust einnig hafa heyrt dynk og hugað að ökumanninum en af skýrslum þeirra verður heldur ekki ráðið hvað nákvæmlega gerðist. Þeir sem voru á vettvangi við vinnu báru báðir um að álstiginn hafi legið við hliðina á ökumanninum þegar þeir hafi komið að sem og að þeir hafi fjarlægt fjarstýringarbelti sem hafi verið utan um hann. Ökumaðurinn var fluttur á sjúkrahús en meiðsli talin minniháttar. Lögregla fékk síðan upplýsingar um það daginn eftir að meiðsli ökumannsins hafi verið meiri en búist hafi verið við í fyrstu og hann lést af völdum höfuðáverka um 10 dögum síðar. Í skýrslum lögreglu kemur fram að ökumaður virðist hafa ætlað að ferma eða afferma vörubifreiðina, en á henni var lyftari sem ökumanni hafði verið falið að sækja. Virðist sem ökumaðurinn hafi notað álstigann til að komast upp á pall vörubifreiðarinnar og fallið aftur fyrir sig en ekki er ljóst hvað nákvæmlega orsakaði fallið.

M telur að líkamstjón það sem leiddi til dauða eiginmanns M hafi orðið við affermingu bifreiðarinnar X og því eigi að greiða M bætur úr slysatryggingu ökumanns bifreiðarinnar. M telur líklegast að M hafi staðið í stiga við bifreiðina að stjórna affermingunni og þá hafi fjarstýringin farið af stað þannig að bifreiðin hafi hreyfst með þeim afleiðingum að álstiginn og ökumaðurinn féllu á jörðina. M bendir á að bifreiðin hafi verið í gangi og ökumaður með fjarstýringu til að stjórna krana bifreiðarinnar í beltum sig miðjan og annað hvort bifreiðin eða kraninn hafi hreyfst með umræddum afleiðingum. Skilyrði 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 séu því uppfyllt til greiðslu bóta en þau eru að tjón verði þegar ökumaður er við stjórn bifreiðarinnar og megi rekja það til notkunar þess í skilningi 1. mgr. 88. gr. sömu laga.

V telur að ekki sé sannað hvað leiddi til áverka ökumanns bifreiðarinnar X og verði þar af leiðandi ekki talið sýnt að skilyrði 92. gr. umferðarlaga um greiðslu bóta séu uppfyllt. V telur að ekki sé sýnt að tjónið verði rakið til notkunar bifreiðarinnar í skilningi 88. gr. umferðarlaga. Til þess að um notkun sé að ræða í skilningi ákvæðisins þurfi að sýna fram á að slysið hafi orðið í beinum tengslum við affermingu eða fermingu bifreiðarinnar X. V bendir á að bifreiðin hafi verið kyrrstæð og ekki sýnt að slys ökumannsins hafi getað orðið vegna sérstakra hættueiginlegra bifreiðarinnar X í skilningi umferðarlaga.

Álit.

Í 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, með síðari breytingum, koma fram þau skilyrði fyrir greiðslu úr slysatryggingu ökumanns að ökumaður þurfi að vera við stjórn ökutækis þegar tjón verður sem og að tjónið verði rakið til notkunar ökutækis í skilningi 1. mgr. 88. gr. laganna. Í íslenskri

dómaframkvæmd er staðfest með fjöldamörgum dómum Hæstaréttar að það sé hluti af eðlilegri notkun vörubifreiða að ferma þær og afferma og telst það því til notkunar í ofangreindum skilningi. Það er þó einnig ljóst af dómaframkvæmd að slys þarf að hafa verið við fermingu eða affermingu en ekki við undirbúning slíks, sbr. Hrd. 116/1999 og Hrd. 274/1999.

Þegar litið er til aðstæðna í þessu máli þykir ekki nægilega sýnt fram á að slys ökumannsins hafi orðið við fermingu eða affermingu bifreiðarinnar heldur benda aðstæður allt eins til að slíkt hafi verið í undirbúningi í ljósi þess að laus álstigi virðist hafa verið notaður til að komast upp á pallinn og vitni bera um að þau hafi bæði heyrt dynk þegar ökumaður féll í jörðina sem og heyrt að stiginn féll. Sá sem kröfu gerir ber sönnunarbyrði um að skilyrði umræddrar 92.gr. umferðarlaga séu uppfyllt. Af gögnum málsins verður ekki skýrlega ráðið að svo sé og ber M hallann af slíkum sönnunarskorti.

Niðurstaða:

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns bifreiðarinnar X hjá V.

Reykjavík 21. október 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.